

Összeállító: SZÉLEI BALÁZSNÉ

Összeállítás ideje: 1976.

TART.: NÉPRAJZI ÖSSZEÁLLÍTÁSOK KÖRNYEZETKÖR-
BEN ÉS KÖRNYEZETÉBEN

4 lap

Főmunkák mutató: SZÁMTOJÁSOS

SZÁMTOJÁSOS: XXXIII, 1

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖRÖS

ÁTVÉVETVE AZ EGYSÉGES HTK. 3540-es TÉTELE ALÓL

70 éves volt. gardasági széklet övége. Lakott
Nagybajombán, Popolyban. Jelentő földbirtok
birtokos ut 1869.

Piacok. Nagybajomból, Popolyból, yabonát a ga-
bona piaca hozták Kaposvárra.

Az ország elszállította Pestre meg másfelé
Bost az ország adta el Pestre nagyban.

Ismeret, gyújtó a parancsú Kaposvárra vitte
eladni, iscribe, kisa fonalat adtak érte.

Más nem emlékszik, hogy mennyit - mennyire.
Először bevették a kenderet. Megmunkálták, fölirták
is egy hét hónap múlva kenderet, vagy a vásznat
érte, vagy a papirt, hogy lehet érte nőni.

Ez má' később volt, a két világháború után.
Akkor má' nem igen vettek az asszonyok. Csak
szelők szelők.

Baronfi, tojást Kaposra vették eladni.

Bár Nagybajomban is volt piacok.

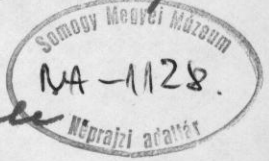
Márhat Kaposváron attól el, még vettek, de
váltak állat is kirakodó vásárokat faluközben is.

Utólag szelők szelők szelők, de egy napon az
állatokkal, állatvásárral.

A gardák lovat, szelők, disznót is árultak,
de főleg márkákból esingáltak nagyobb piacról
keresték. Vát olyan hely ahol kiderült márkák is
vát egy embernek, mert huszonnégy mássa jó
kerki szelők is adott a hereg (Leterdri) az is
szelőknek, még termelt hozzá nyár-kiderült keri
takarmány szelők is.

Az asszonyok, tőrő, tejföl, tojás, baronfi, konyha-
kerki veteményekből esingáltak piacról maguknak.

Felvásárlók is jártak a falut. Fehérek gögnyörög-
gyűjtők, állatkereskedők Kaposvárról, kigéltár-
ról, Kaposmérőre, Somogyvárdra, Párisra Török-
diba vettek. Sok elvált volt felvásárlók is el-

Vették eladni oda, ahol drágább volt mint Kaposon.

A második világháború után begyűjtötték is a baromfit, tojást, gyümölcsöt is átvették.

Azelőtt csak egy szarvak volt, ahol a tejet átvették. A faluba nemigen volt ipar. Járkólód járta Nagybarombba meg Eszékölgyről is. Más országba nem mentek.

Másvidékről, lábbeli, ruhakereskedőkre jártak a faluba.

Jött korros is akiktől parastedíngelket tíz-tizenkét literes ferekakát is árultak.

Ezt ravangérszignak vették. Flosszi nagy-kocsikkal, sekerekkel jöttek.

Az edényeket terményért is adták szarvak, amennyi búza vagy rozs befért, egyre, vagy kétszer megtöltve.

A környékről, telnövényező-cigány, meg koraras járt. Ezek hátán, gyalog hordták, nem kocsival az árut.

A kéri szerszámgyelkeket megcsinálták maguk az emberek, - írták.

Bütyköt, ruhát, tarisznyát, lábbelít Kaposváron vették.

Nagybarombba is Suroggyárdon is háromszor volt vásár. - Jörset napkor márc. 19 in, Surló Boldogasszonykor júl. 2 in, is Szent Istvánkor, augusztus 20 in.

Kaposváron a második világháború előtt minden hónap elsője volt vásár.

Ha vasárnapra esett elsője, akkor hűtfőn tartották.

Bücsük

Thiskorpadon vegyesvallású lakosság, református is katolikus van.

A katolikusok Szegedre, Andócsra, Máriaegyházra jártak bucsúba.

Mikor Szegedre mentek, elindultak reggel 6 kor is egy óra múlva Tudasra értek. Ott reggel a 7 órai misét meghallgatták, utána megreggeliztek is nagy folytatónak az utat tovább. Thörören inkelve imádkozva vittek a keresztet egyalog, ünnepi ruhába, a fiatalok szinesbe, az öregebbek feketebe öltözve.

Odairkértek délután egy órára Szegedre.

Ott már harangzóval fogadták a bücsüsök érkezését. A toronyból messire lehetett látni, hogy jönnek. Mikor elérték a felü határárt, akkor kezdtek el a harangzást a bücsüsök eli.

Az útra, sültkiszart, rántott csirkét, pirított csirkét, gyümölcsöt vittek (Megjegyzendő, hogy azeken a helyeken az Esterházi birtokok cselédjei még jobban táplálkoztak, mint ahol semmi munkaalkalom nem volt, mint pl. Pataán is környéken, ahol sóspozsácsával jótáka meg a főraszó utat.)

Itt nem mentek el a reformátusok a bücsüsökkel.

A bücsüből keresztet, nyakláncot, bücsüérmét, lábót, cukrot, szentkísét, szines poharokat, olíves pipát hoztak.

Reformátusoknál bővebb is rövidebb ruhájok volt. Szemesbe, bársonyba jártak. A szegényebbek klot is nővelle.

Houtyot nem viseltek. Fehér fejletőre fekete szíjre kendőt kötöttek, nek vagy rózsaszín szalaggal, rózsaszín gyöngyös kis szíles szalaggal.

Ha valaki fehérre ment, haját konytyba tűste föl. Zimlia hajneccet hoztak gyöngyöt, szinten kék vagy rózsaszín szalaggal. Idősebbek is hozták

4.
Szőnyegös mezei felületre is, de sokat nélkül.
Szip rózsás kásmir vállkendőket viselték meg.
Tartuk rabott bundakabátot, belülről újjatlan,
rövidet.

Böjt.

A böjtben tejfölös lisztos habart itellek ittele,
ésir megfűt olajat, vaját használták.

Egész évben megböjtölték a piutkai napot,
de egyes vidékeken a szerdát, keddet, szombatot is.

A nagyböjtben meg a szűrtörtölöt is.
Csak hetenként kétszer ittele túst, szűrtörtölön is
vasárnap.

Itt tartották, hogy aki minden évben tízenket
szombatot megböjtöl önjósrautából, három csöpp
viaral, három szem birával, az megtudta előre,
hogy mikor fog meghalni.

Minden újhód piutkát is rólatok egyesek ilyen
rös böjtöl megtartani nemcsak nagyböjtben.

A róbató tartották frutesaládát, zirsziv, hús
háris képeket a falon az ágyak fölött.

Hudorsól hozott zines üvegporarokat, burított
háris szobroskát, vagy keresztet a hársin vagy
sublótan a szip fehér csipke területen.

A sifoniron dízes, nem mindennap használt
tányéroskat tartották.

Tükröt a hársi föli, vagy sublót föli tették, az
melli a saládi fnykliselt jobbról, balról.

A ajtó bejárat melli a róbató szentelvirteket
tették.

Honyhába gerendán a parasztdínyek, főző
edények, stekarsin.

A pince róbató asztal, rajta boros edény, pohá-
rak, pad vagy síkek mellett.

A pince boroshordók, hibir, rőldsig, krumpli
háposita

Gyűjtő: Kelli Balácsi

8622 Szántód - Somos

Hárta n. 5.

Somogy megye.

